Čechtické noviny

Čechtice, Černičí, Dobříkovice, Chrastovice, Jeníkov, Jizbice, Krčmy, Malá Paseka, Nakvasovice, Nové Práchňany, Otročice, Palčice, Růžkovy Lhotice, Staré Práchňany, Sudislavice, Zhoř.

Filipa Jakuba mráz – to obilí plný klas. Filipa Jakuba déšť – to zlá zvěst. (1. květen)

Svatý Florián si jistě může nasadit sněhový klobouk. (4. květen)

Pankrác, Servác, Bonifác pro sadaře jsou zlí chlapci. (12., 13., 14. května)

5/2015

Čechtice (3)

Jak se žilo na Čechticku po třicetileté válce? O tom se dozvídáme ze starých kronik poměrně zajímavé informace. Lidé byli totiž hrůzami spojenými s válkou a pohybem vojsk zahnáni k tomu, že se stali velmi pověrčivými. Není se čemu divit. Jídla se nedostávalo, neboť čechtičtí obyvatelé museli vyživovat vojsko, zasáhl je hladomor, přírodní katastrofy, krutá sucha, požáry či velká úmrtnost blízkých... Kdo by tohle všechno vydržel? Není divu, že se lidé uchylovali k duchovní opoře. A tou byly právě pověry a zvyky, které se nám většinou dochovaly dodnes.

Podle zpráv starších sousedů se vyprávělo o čárech a čarodějnicích, čemuž v dřívějších dobách lidé opravdu věřili a přikládali velkou důležitost. Díky pozdější vyšší úrovni vzdělávání lidé začali nahlížet na tyto jevy shovívavě až na malé výjimky těch poměrně zaostalých. Kupříkladu se věřilo, že čarodějnice má tolik moci, že může užitek od dojnic, komu by chtěla, odčarovati pro svoji spotřebu. Od takového vykořisťování čarodějnicemi „pomáhali“ různí lidé, kteří si většinou z těchto věřících tropili blázny a nebo z nich těžili. Mezi prvními byli staří vykutálení lesníci a druzí byli většinou cikáni. Ve středověku byly čarodějnice i zákonem stíhány a dle „Matice Lidu“ jich bylo na 40 000 upáleno. Čarodějnice byly ženy na rozumu pomatené a tehdejší zákony rovněž. Pálení čarodějnic před filipo-jakubskou nocí je zvyk ještě z dob pohanských, který se uchoval přes středověk až do naší doby. Mládež se na ten večer připravovala již dlouhý čas předem, nachystala si smolnice nebo stará košťata. Dříve se opalky z těchto smolnic dávaly pod práh stáje, aby čarodějnice neměla přístupu. Ten den před filipo-jakubskou nocí se kropilo svěcenou vodou nové osení svázanými klasy stébel, aby čarodějnice v této pro ně důležité noci neuškodily osení. Večer pak mládenci šli společně do lesa svým dívkám pro máje, které se nesměly koupit ani darovat, pouze prostě vzít v lese, na ramenech přinést, zbavit kůry, vyměnit vršek za březový a zavěsit věnec s fábory a společně postavit. Ráno se těšili, jak své dívky překvapili. Tento den, 1. května, vyhrávala vesele hudba oslavující první máj. Po obejití celé vesnice se šlo do hostince, kde se tančilo do rána.

Další různé staré zvyky se udržely dodnes, kupříkladu některá hospodyně nerada půjčí nebo vůbec nepůjčí o Štědrém dni pekáče nebo jiné nádobí. Tím se prý vydává v nebezpečí očarování.

Když někdo potká zrána bábu, má prý smůlu nebo přímo neštěstí. Buď se znatelně na ni zlobí nebo se i vrátí zpět, a to zejména tehdy, když je na cestě za obchodem. Obchod by se totiž nezdařil.

Přeběhne-li zajíc přes cestu, je to opět nedobré znamení. Uvidí-li však kominíka zejména zrána, znamená to štěstí a je i dobře dotknout se ho.

Vykoupá-li se člověk časně zrána o Velkém pátku ve studené vodě, bude celý rok zdráv.

Zasadí-li se proutek jívy (kočičky) svěcený o Květné neděli časně zrána na Velký pátek do osení, obilí bude pěkné a nepotlukou ho kroupy.

Zasadí-li se kmínek břízy od oltářů v Božím těle do lnu, bude len pěkný.

Přeřízne-li se o Štědrém večeru jablko a utvoří-li se hvězda, znamená to štěstí, pakliže se utvoří kříž, značí to smrt.

Dosud je dost rozšířený zvyk věřit planetám. Například když se narodí děcko, rodiče se dívají do kalendáře na označení planet. Když je planeta špatná, má novorozenec smůlu po celý život. O to hůře, když tomu sám věří a sám říká, že je na špatné planetě narozen.

Rovněž když hospodyně nasazuje na housata, dbá na to, aby byla toho dne dobrá planeta a aby nebylo sv. Valentina. To prý se vůbec drůbež nedaří a zachází. Když se potom vylíhnou, tak se pod komínem sesazují a nakuřují úročníkem, aby prý je nikdo neuhranul. Tato pověra je mezi lidmi opravdu vžitá.

Společenská rubrika

Blahopřejeme občanům, kteří v měsíci květnu oslaví 80 a více let:

Arnošt Horil	Nakvasovice
Miluše Keroušová	Otročice
Ludmila Kletečková	Čechtice
Milada Kochánková	Nové Práchňany

Z Čechticka

Malý (nový) zvon na zvonici foto 2015

Velký zvon (z r. 1518) na zvonici, foto 2015

Socha sv. Václava, foto 2015

Někdo prý má zvlášť „uhrančlivé oči“ a „uřkne“ dobytek ale také prý i lidi. Pokud přijde k hospodáři soused do stáje a nepřeplivne-li dobytek a neřekne „Pán Bůh požehnej", to na něj hospodář divně hledí. Uřkne-li se takové dobytče, má koliku, nadme se a prý až pojde. Pomáhá se kořením, úročníkem a také zažehnáváním. Rovněž se udržela pověst o zaříkání nádorů. Když se udělá člověku či dobytčeti nádor, nechá se zaříkat a tím se ztratí. Tím byla ohrožena věda lékařská.

Vykládání karet je posud dosti rozšířeno a jsou vydány i zvláštní knihy „snáře“ zvané; z nichž nejznámější „Štvrchův snář“, v němž každý předmět snu měl své číslo, na které se sázelo do „loterie“. Vypravuje se od starších osob, že se poštěstilo jednomu občanu to, že vyhrál 1.500 zl. rak. cis. a že si za ten obnos koupil v Otročicích hospodářství čp. 36.

Udrželo se mnoho pověstí v podání lidu o strašidlech. „Světýlka“ prý zaváděla lid do bažin a potom se jim ztratila. Nebo zemřelý, jež zemřel v těžkém hříchu, nemá v hrobě pokoje a chodí po světě a čeká na vysvobození. Rovněž, kdo v životě přemísťoval na úkor sousedů mezníky, po smrti prý neměl klid. A mnohé jiné pověry se dochovaly.

Mezi lidem se udržela stará pověst o tom, jak si počínat, aby kroupy úrodu nepotloukly. Tak kupříkladu se zvonilo mrakům. Ovšem pouze zvony, kterými se nezvonilo sebevrahům. Jinak by se kroupy sesypaly na toto místo. Dále se kroupy odháněly zaříkáváním nebo zažehnáváním a konečně i modlitbou.

Po této nelehké době byla na náměstí v Čechticích umístěna **barokní socha sv. Václava z roku 1752**. Je na ní prosba místních obyvatel ke sv. Václavu. „Svatý Václave, vévodo české země, nedej zahynouti nám ni budoucím."

Ale ani v dalších létech se nežilo lépe. Na naše území vtrhla pruská vojska a chtěla si je podmanit. Marie Terezie se svým vojskem území bránila a nejprve porazila Prušáky u Kolína (1757) a vyhnala je z Čech. Ne však na dlouho. Roku 1759 opět Prusové vtrhli do Čech a rakouská a uherská armáda vyjela proti nim. **1. května 1759 pak přitáhlo toto vojsko i k Čechticům. Jednalo se o jezdectvo. Bylo pod vedením generála Kölbla.** Vojsko se ubytovalo kolem městečka na lukách a nově zoraných polích. Zabrali i hospodářské budovy. Vojáci tu pobývali čtyři roky a generál Kölbl zde i zemřel. Vojáci měli svá ležení v místech, kde se dnes říká Za Kasárny. Byly zde tedy vybudovány kasárny a hlavní ležení. Uvádí se, že na horní straně náměstí v místech dnešního domu č. p. 94 byla strážnice vstupu do kasáren. Později byla přestavěna na panskou kovárnu. Do těchto míst byli soustřeďováni koně z celé uherské armády k vyléčení, zotavení nebo na prodeji sedlákům. Nemocní a zranění koně se stříleli za kasárnami. Všechno krmivo pro koně ze širokého okolí bylo sváženo do Čechtic. Dobytek pak místní nemohl ani uživit, takže jej hospodáři nechovali. Navíc občané Čechtic museli dodávat tzv. kontribuce, ale i peníze. Kontribuce se dodávaly až do Slezska. Tato situace skončila roku 1764. Do té doby se odvezlo 4 424 for a v peněnzích zaplatil každý občan ročně 66 tolarů, 3 centy mouky, 4 korce ovsa a 8 centů zrna. Za tyto dodávky sice občané získali stvrzenky (dobropisy), které ale nebyly nikdy proplaceny (zůstaly v kontribuční pokladně).

Svízel provázela obec ale dále i v podobě každoročních požárů. Zmíním jen největší. V roce 1662 propukl požár, při němž shořelo devět dvorů, roku 1671 pět dvorů, roku 1708 lehlo popelem dva cet jedna domů, v roce 1714 vyhořelo šestnáct stavení. Roku 1722 osm domů. V roce 1741 vyhořel kostel a v něm oltář sv. Doroty, který byl věnován Onešem Tluksou ze Lhotic.

Novým pánem Čechtic se stal roku 1766 hrabě **Josef Palm z Guldelfingenu.** Tento novopečený hrabě býval obchodníkem v bavorském Řezně, měl tři námořní obchodní lodi a nashromáždil si obchodem obrovské jmění, které uschovával v sedmnácti soudcích ve sklepeních zámku v Čechticích. Hrabětem se stal zřejmě jen zásluhou svého bohatství v roce 1753. Pravděpodobně také tento titul nedostal zdarma. Za sedmileté války, při vpádu Prusů do Čech, dal hrabě Palm své poklady zčásti zazdít v zámku a zčásti potopit do rybníka. Po skončení války byl poklad vyloven, ale jeden soudek se ztratil a už nebyl nalezen. Hrabě Josef Palm zemřel roku 1770.

Po něm zdědil panství jeho syn, také hrabě, **Karel Josef Palm z Guldenfingen**. Byl císařským komořím a skutečným tajným radou. 24. července 1785 byl císařem Josefem II. povýšen na knížete. Žil velmi rozmařile a obrovské bohatství, které po otci zdědil, prohýřil. Ještě za života svého otce prý chodil do čechtických zámeckých sklepení, poklepával na soudky a říkal: „Spíte? Spěte jen v pokoji! Až otec usne na věčnost, tak já vás probudím!“ Kníže statky zadlužil natolik, že mu byly prodány na základě soudního příkazu a byla na ně uvalena nucená správa. Zůstaly mu jen Čechtice. Za tohoto pána bylo Čechticím úzko. Jedna katastrofa následovala druhou.V důsledku velké neúrody nastal hladomor a propukly epidemie. V této době se začaly na Čechticku pěstovat brambory. V roce 1781, kdy bylo v říši zrušeno nevolnictví, však občané již dlouhou dobu pracovali na svých vlastních odkoupených gruntech. V této době zde došlo k několika velkým požárům. Roku 1791 vyhořelo 32 domů a kostel, 1792 vyhořelo 25 domů a 30 stodol se vším ostatním, 1794 lehlo popelem 32 domů se stodolami a hospodářskými budovami. Vyhořel kostel, fara i škola. Právě tohoto roku byla postavena nová fara za kostelem. Ta stojí dodnes. Karel Josef Palm zemřel 22. srpna 1814.

Po něm na zámek v Čechticích nastoupil jeho syn, říšský kníže **Karel Josef František Palm z Guldenfingen**. Ten žil převážně ve Vídni a Čechtice téměř nenavštěvoval. Za něj bez něj byla vystavěna v Čechticích pražsko-pelhřimovská silnice (rok 1820 - 1823). Na ní navazuje silnice kutnohorská stavěná přes Kralovice roku 1840. Poštovní úřad zde začal fungovat od 1. května 1841, kdy byl prvním pošmistrem Emanuel Doubek. Nacházela se zde císařská četnická stanice a telegrafní úřad. Ve městečku bylo zastupitelstvo, které se skládalo z purkmistra, tří radních a dvanácti výborů. Konaly se zde tři výroční trhy a jeden dobytčí. V této době se v Čechticích narodil český spisovatel, pedagog a setník Ferdinand Čenský (narozen 29. května 1829). V době tohoto majitele propukly v Čechticích také ničivé požáry. Po velmi suchém roce 1822 vypukl hned v lednu1823 velký požár. Začala hořet stodola pod horní hospodou. Vody ve studních po suchém roce nebylo, takže se nehašený požár rozšířil velmi rychle dál. Shořelo 15 domů a 14 stodol. Roku 1826 před poutí 9. července v neděli vyhořelo 53 čísel z tehdy 101 domů v Čechticích. Shořela i radnice a kostel. Kostel byl téhož roku obnoven. V roce 1828 se situace s požárem zopakovala a tak byl na farské zahradě obnoven zanesený rybníček jako nádrž na vodu. Ale Karlu Josefu Františku Palmovi bylo panství (zděděné a zadlužené jeho otcem) prodáno v dražbě 15. září 1844, a to **Vilému Vincenci knížeti z Auersperka**. Ale o tom až příště.

Z mnoha zdrojů zpracovala L. Proschková

Čechtice a jejich historické souvislosti a odkazy k počátkům dějin

Zvonice

Čtyřboká kamenná zvonice o dvou patrech, se stanovou střechou, se stolicemi na tři zvony, situovaná v centru obce severně od současného kostela, jejíž stěny jsou orientovány přesně podle světových stran (sever, jih, východ, západ) vyvolává několik nezodpovězených otázek. Byla postavena před rokem 1518, kdy byl ve zvonici umístěn první z popsaných zvonů? Nebo byla postavena ještě dříve, zřejmě vedle starého kostela, který vyhořel?

Podle ústního, ale později písemně zaznamenaného podání se uvádí, že zvonice byla postavena roku 1351. V 16. století byly do ní na náklady obce pořízeny tři nové zvony. V 18. století stejně jako kostel vyhořela a byla barokně přestavěna. Kostel byl nově vybudován trochu výše a zvonice zůstala na svém původním místě jako torzo kostela. Věž pak byla využívána jinak. Sloužila jako překladiště soli, která se vozila přes Čechtice po solné stezce. Jinde se uvádí, že se ve zvonici skladoval sanytr (dusičnan draselný), který byl surovinou pro výrobu střelného prachu. Sanytr byl získáván z exkrementů hospodářských zvířat a byl odváděn pro potřeby armády. U zvonice se nachází v současnosti památník obětem první a druhé světové války.

Na zvonici byly umístěny od 16. století tři zvony. Největší zvon nese nápis ve starých literách ve dvou řádcích kolem koruny: „Ke cti a chvále Boží leta po narození Syna Božího tisícího pětistého osmnáctého tento zvon jest ke cti Trojice svaté a k **svatému Jakubu**, obce městečka Čechtic nákladem jejich slit.“ Je 1,26 m široký, 0,96 m vysoký, plášť je hladký, v reliéfu na jedné straně je Madona s Ježíškem a na druhé Kalvárie. Váží 10 q. Na jeho rozeznění bylo zapotřebí dvou mužů. Zvonilo se s ním jen v neděli a ve svátek, dále hrany. Tento zvon je na zvonici dodnes. Pro jeho velkou hmotnost jej 2. 11. 1916 nezrekvírovali a nepoužili pro válečné účely.

Nápis na prostředním zvonu zněl: „Šest let roztlučený němým jsem byl, až zase vlastním nákladem pana Josefa Růžka z Rovného, královského svobodníka z Růžkových Lhotic k další chvále Boží v Praze nového hlasu jsem nabyl roku 1760.“ Na protější straně bylo vyryto: „Fudit me Vitus Dietrich Neo-Praga" t. j. lil mne Vít Dětřich v Nové Praze. Tento zvon měl v průměru 90 cm. Při koruně byl zobrazen pás z andílků troubících na pozouny, uprostřed svatá Trojice, pod ní v bohatě orámované mušlové kartuši šestiřádkový nápis švabachem. Na okraji a v rozích kartuše byly reliéfy světic. Zvon vážil 412 kg. Byl odvezen pro potřeby první války 2. 11. 1916 k přetavení.

Nejmenší a nejstarší zvon Poledník měl v roce 1880, kdy zvony popsal A. N. Vlasák, hmotnost 108 kg, průměr zvonu byl 50 cm, dolní obvod 170 cm, horní obvod 95 cm. výška byla 65 cm. Jednořádkový nápis kolem koruny byl již zcela nečitelný. Tento zvon byl zrekvírovaný v roce 1916 stejně jako předchozí.

Z Čechtic byly ke stejnému datu a stejnému účelu odvezeny i zvonek z kaple sv. Vojtěcha (3 kg, 57 cm dolní obvod, 32 cm horní obvod, průměr 19 cm) a umíráček z kostelní vížky (3 kg, dolní obvod 50 cm, horní obvod 32 cm, výška 16 cm, průměr 19 cm).

Dnes jsou v Čechticích tři zvony, dva na zvonici (velký z roku 1518 a menší ze současnosti) a jeden malý na kostele.

V květnu roku 1959 byla stejně jako každý poválečný rok konána vzpomínková slavnost za oběti nacismu v Čechticích. Tento rok však měla jiný, slavnostnější průběh. Zastřeleným občanům nacisty, otci Václavovi a jeho dvěma synům, Josefu a Jaroslavovi Lapáčkovým, Petrovi Hurťákovi a Miroslavu Slavovi byla odhalena pamětní deska, která byla umístěna na severní stěně zvonice. Při této slavnosti byl přítemen jeden přímý účastník tragédie, muž, pro něhož měla slavnost jistě veliký význam, neboť v osudný den popravy ležel i on mezi popravenými, ale snad „zázrakem“ zůstal naživu. Byl jím Josef Tvrdík, ředitel osmileté střední školy, bývalý předseda revolučního MNV v Čechticích. Poslední pak, který si život zachránil útěkem, byl Václav Vopátek, který byl rovněž přítomen.

Kdo žil v Čechticích po třicetileté válce?

Zabydlení, stálí hospodáři:

	Výměra rolí:	Živnost:	Vyhořel:
Václav Románek	24 str.		
Jan Kuchař	24 str.		vyhořel 1662 a 1722
Jan Kokeš	36 str.	kuchař	
Jan Hruběrek	24 str.		
Václav Kadera	24 str.		vyhořel 1671
Jan Huňatý	48 str.		vyhořel 1662
Jan Havlů	24 str.		vyhořel 1671
Adam Vrba	24 str.	švec	vyhořel 1662
Václav Šolfa	48 str.		vyhořel 1662
Pavel Petrkovský	72 str.		vyhořel 1662
Jiřík Jíša	48 str.	hostinský dům	vyhořel 1662
Tomáš Svoboda	48 str.	pekař	vyhořel 1662
Jiřík Kolář	48 str.		vyhořel 1671
Václav Lesák	24 str.		
Jiřík Hlinka	24 str.	hrnčíř	
Škavrda, mlynář	12 str.	mlynář	mlýn vlastní, 1 kolo

Nově nastěhovaní hospodáři:

	Výměra rolí:	Rok nastěhování:	Živnost:	Vyhořel:
Jan Bohouš	36 str.	1651	řezník	
Václav Brázda	48 str.	1653		
Samuel Melcharů	36 str.	1652	pekař	1722
Jan Mokrata	24 str.	1652		1659
Jakub Skřivan	24 str.	1653	švec	
Mikuláš Petřinka	24 str.	1653		
Pavel Šavrda	24 str.	1654		1662 a 1671
Jan Huňatý	60 str.	1652		
Jan Kuchař	24 str.	1654		
Martin Brázda	72 str.	1652		1662
Martin Duchků	24 str.	1654		

Hospodáři na živnosti zkažení:	**Výměra rolí:**
Jan Kolář	24 str.

Hospodáři pustí:	Výměra rolí:	Vyhořel:	Stav:
Krejčovský	1/2 lánu	1722	pusté
Hauserovský	3/4 lánu	1722	pusté
Škrétovský	1/2 lánu	1722	pusté
Votrubovský	1/2 lánu	1722	pusté
Huňatovský	1/2 lánu	1722	pusté
Klanělovský	1 lán	1722	pusté

Všichna tato staveníbyla pobořená, role a jinší případnosti všechny vrchnost užívala.
Poznámka:

Strych, zkratka str. – [Němčina] – stará česká plošná míra, většinou totožná s 1 jitrem = 3 provazce č5. Velikost byla totožná s korcem.

Lán je přibližně 18 ha.

Zkažený na živnosti – sedlák či chalupník, který zanedbal hospodářství (pole, zvířata) a věnoval se řemeslu či obchodu.

Z mnoha zdrojů zpracovala L. Proschková

Pokračování v příštím čísle

(Poděkování patří paní Vlastě Kubalové za některé poskytnuté materiály z Noci kostelů v roce 2013)

Zápis z rady č. 6/2015 v Čechticích dne 30. 3. 2015

1. **Rada** schvaluje vybudování nové přístupové dlážděné cesty na čechtický hřbitov, opravu chodníku okolo jeníkovské autobusové zastávky a opravu části chodníku v ulici Na Lázni. Rada pověřuje starostu k provedení poptávky na materiál.
2. **Rada** schvaluje Základní škole Čechtice podání žádosti z Fondu vzdělávání, sportu, volného času a primární prevence v roce 2015.
3. **Rada** pověřuje starostu k podpisu smlouvy s hudební skupinou Keks na vystoupení v rámci letních oslav „700 let obce“.
4. **Rada** schvaluje pokládku nových obrubníků podél rekonstruované silnice v ulici V Braňce (silnice na Křivsoudov), kterou provede firma COLAS.
5. **Rada** schvaluje rozpočtové opatření č. 2/2015 dle přílohy.
6. **Rada** schvaluje finanční příspěvek ve výši 5 000 Kč na činnost Diakonie ČCE-středisko Praha 5. Tato Diakonie poskytuje sociální služby rané péče jedné rodině s trvalým pobytem na území naší obce.
7. **Rada** schvaluje vypuštění rybníka v Jeníkově z důvodu provedení údržby.

Zápis z rady č. 7/2015 v Čechticích dne 13. 4. 2015

1. **Rada** schvaluje finanční příspěvek ve výši 10 000 Kč na činnost Mysliveckého sdružení Vysočina Čechtice.
2. **Rada** bere na vědomí projekt „Dopravněinženýrské opatření Čechtice, Nám. Dr. Tyrše silnice II./112 a II./150.“ **Rada** pověřuje starostu poptávkou na dodání dopravních značek používaných k tomuto opatření.
3. **Rada** schvaluje vyhotovení cenové nabídky na úpravu vozovky systémem „mikrokoberce“ v ulici Na Lázni a místní komunikaci do Palčic.
4. Nastavené parametry na zateplení základní a mateřské školy (ve výši: úspora energie 788,880 GJ/rok a celkové snížení CO_2 o 276,987 t/rok) nelze splnit. Změny parametrů Státní fond životního prostředí nepovoluje. Z tohoto důvodu rada rozhodla o nepřijetí dotace „Zelená úsporám“ z roku 2010.

Zapsala M. Marhanová

Myslíte si, že informovat je užitečné?

Jste na omylu, jestliže si myslíte, že ano. Je to skoro zbytečné. Stačí pouze několik jedinců a vše se míjí účinkem. Myslím tím nové odpadové hospodářství v Čechticích.

Pokusím se ještě jednou!

Odpady se dělí:

1) Tříděný odpad
- a) papír
- b) sklo bílé
- c) barevné sklo
- d) plast
- e) kartonové krabice
- f) kovy
- g) bio odpad – větve – tráva, listí, květiny se zbytky zeminy
- h) textil

2) Směsný odpad – popel a podobně

3) Velkoobjemový odpad – skříně, lina, koberce, apod.

4) Nebezpečný odpad – např. laky, ředidla, barvy, chemie a obaly

Při sběru velkoobjemového odpadu jsme rozmístili kontejnery a předpokládali, že jsme již dostatečně informovali, co do těchto velkoobjemových kontejnerů patří. Přes všechno se v těchto kontejnerech objevily odpady, které máme za povinnost třídit (textil, kovy, sklo). Další odpad, který do velkoobjemového kontejneru nepatří, jsme zjistili až při ukládání na skládce.

Dospěl jsem proto k názoru, že není možné rozmisťovat velkoobjemové kontejnery bez dozoru a čekat, až nám inspekce životního prostředí uloží stotisícovou pokutu.

Budeme proto muset měnit systém. A to tak, že jednou měsíčně v pátek odpoledne a v sobotu dopoledne bude velkoobjemový odpad vybírán v bývalé provozovně Technosport, vedle radnice v Čechticích.

Začínáme v pátek 29. května – 16.00 – 19.00
v sobotu 30. května – 9.00 – 11.00

František Nebřenský

Srdečně vás zveme na mši svatou k lesní kapličce na Jizbici v neděli 24. 5. 2015 v 15 hodin.

Malé občerstvení na závěr!

Pingpongová sezóna 2014/2015

V této sezóně se odehrály soutěže v pěti spřátelených vesnicích (Strojetice, Otročice, Onšov, Křivsoudov a Čechtice). Každá z nich pořádala turnaj jednotlivců a turnaj v deblu. Ročník začal 17. listopadu čtyřhrou ve Strojeticích a skončil 5. dubna v Onšově hrou jednotlivců s následujícím umístěním:

1. místo p. Michálek – Onšov,

2. místo Kříž Lubomír – Vlašim,

3. místo Málek Roman – Strojetice,

4. místo Kapek Miroslav – Čechtice.

Celkem se tedy odehrálo deset turnajů, ze kterých vítěz získal 3 body, druhý v pořadí 2 body a 1 bod obdržel třetí nejlepší. Tím se sestavil žebříček hráčů. První místo obsadil Málek Roman ze Strojetic se třinácti body a získal putovní pohár vítěze ročníku, druhé místo obsadil Petr Slunečko z Otročic s dvanácti a třetí místo Miloš Mareš z Otročic s osmi body.

Bojovnost a chuť hráčů byla veliká, proto se po společné dohodě odehrál 1. ročník soutěže družstev – Master Cup. (Více viz minulé číslo ČN.) Díky ÚM Čechtice se povedlo veškeré výsledky ze všech turnajů včetně fotografií i informace o chystaných akcích zveřejnit na webových stránkách městyse Čechtice v rubrice Sport u nás.

Ročník 2015/2016 opět začne s podzimem a termíny jednotlivých turnajů budou kopírovat minulý ročník s upřesněním na výše jmenovaném webu.

Poděkování patří všem obecním úřadům za podporu při pořádání (sál, poháry), pořadatelům za přípravu turnajů a především hráčům za fairplay a za nádherná utkání odehraná napříč všemi věkovými kategoriemi.

Fanoušci pingpongu

Na fotce je vítěz ročníku 2014/2015 Roman Málek ze Strojetic.

70 okamžiků druhé světové války
http://valka.idnes.cz

Školní okénko

Redakce: Jakub Mazaný, Vít Šimon, Adam Brzoň a Lukáš Urbánek (8. třída)
Autor grafiky: Adam Brzoň (8. třída)

Je třeba podporovat charakter?

Britská ministryně pro vzdělávání Nicky Morgan (do její působnosti spadá předškolní, základní a střední vzdělávání v Anglii) zveřejnila svůj úmysl vytvořit plán na podporu školních i mimoškolních programů zaměřených na pěstování charakteru a výchovu k vytrvalosti a odolnosti.

Tento plán bude finančně podpořen částkou 3,5 miliónu liber. Plán vychází z myšlenky, že výchova charakteru je stejně důležitá jako zvládnutí látky v jednotlivých předmětech. Programy zahrnují například lekce v sebeřízení nebo humoru a počítají s podporou nejpilnějších žáků. V rámci jednoho z úspěšných programů sledují žáci od 11 let nezkrácené verze Shakespearových her, odměňuje se dobré chování a včasné příchody do školy. Část financí je určena na zapojení bývalých vojáků do vzdělávání a na výzkum na poli budování charakteru.

zdroj Česká škola

Education Secretary Nicky Morgan has announced a package of measures to help schools instil character in pupils - including extra funding for projects run by former armed service personnel which help turn around the lives of disadvantaged children.

Eight projects will be given almost £5 million to work with schools - using the values and expertise of the armed services to help young people do better at school and develop their character, including values such as self-confidence, respect and leadership.

Schools that develop and build character, resilience and grit in their pupils will also be recognised for the first time through the new character awards - so that more schools focus on developing well rounded pupils prepared for life in modern Britain.

zdroj The Daily Telegraph

Zeptali jsme se našich žáků z osmé třídy, jaký mají názor na tento projekt ve Velké Británii.

Je třeba podporovat charakter?

Není potřeba podporovat charakter, protože děti nezajímá nějaký Shakespeare nebo někdo takový. Ony jsou rády, když dostanou dobré známky a potom mohou jít domů. Nechtěl bych, aby takový projekt byl v ČR. A když by už měl být, tak jen pro 1. stupeň ZŠ. Protože starší děti to nezajímá a jsou rády, že jsou rády. Je lepší si to odsedět ve škole, než mít nějaký nudný kulturní program. Mělo by to být spíše zábavnou formou jako například: zajít na bowling, dělat týmové práce, sportovní hry a nějaké výlety do měst a přírody.

Vít Šimon

Nápad britské ministryně je velmi dobrý a naprosto originální. Mnoho jedinců by potřebovalo rapidní změnu charakteru. Avšak nevím, jestli je výchovným krokem za dobré chování platit. To už jsme zapomněli, jak se chovat slušně, říct vše tak, jak si myslíme a být bez přetvářky? Dle mého mínění by náše vláda nikdy takovou sumu neuvolnila. Nelze předpovídat, jak moc tomu budou nakloněni ředitelé škol, učitelé nebo profesoři. Tyto výdaje by však asi nešly dostatečně ohlídat. Můj názor je, že by se měly ve škole vyučovat předměty, které by rozvíjely náš charakter. Ale za dobré chování by se rozhodně platit nemělo. Za špatné chování by měly být tvrdší tresty. Necháme se překvapit, jak si v rozvíjení charakteru povede Velká Británie.

Veronika Holejšovská

Charakter! Dle mého názoru je velice důležité rozvíjet charakter. Nebylo by špatné zavést na našich školách aspoň náznak rozvoje charakteru. Poté by děti mohly být uvědomělejší a chovat se slušně. Proč by měl náš charakter zaostávat? Můžeme ho rozvíjet už v mladistvém věku a později být uvědomělejší. N. Morgan vymyslela a zveřejnila svůj plán na rozvoj charakteru ve školních i mimoškolních řadách. Tvrdí, že výchova charakteru je stejně důležitá jako naučení se látky v jednotlivých předmětech. Odměňuje se dobré chování a včasné příchody do školy. Závidím jim. Přála bych si, aby se naše charaktery dostaly na dobrou úroveň a dostali jsme se tam, kde byly starší generace jako prarodiče, praprarodiče, atd…

Nikola Filipová

Podle britské ministryně pro vzdělávání je charakter stejně důležitý, jako prospěch ve škole. A proto v Británii zavedla i známky z charakteru. Osobně si myslím, že by to nebylo špatné, protože mě za deset let nebude nikdo soudit podle toho jaké mám známky, ale podle toho, jaký mám charakter. Na druhou stranu je to i špatný nápad, protože by někoho, kdo se dobře učí, nepřijali na školu kvůli tomu, že občas dělá drobné hlouposti. Nemusel by se stát např. vědcem, který by mohl vynalézt něco převratného pro lidstvo. Ale než by se to všechno rozhodlo a projednalo v ČR, stejně se mne to už týkat nebude.

Lucie Vesecká

Britská ministřině N. Morgan vymyslela plán odměňování charakteru dětí, je to dobrý nápad? Má to vůbec nějaký smysl? Je částka 3,5 milionů liber přiměřená? A to že část financí je určena na zapojení bývalých vojáků je normální?

Můj názor je takový, že rozvíjení charakteru je docela dobrý nápad, protože to možná povede ke zlepšení myšlení a děti budou cítit, že je dobré zabrat a něco světu dokázat. Škoda, že to nezavedli i v České republice. Otázka zní, zdali by na to stát měl finance. Protože nevím, jestli by se to státu vyplatilo. Tak uvidíme, jak se to nakonec vyvine u nás.

Adam Brzoň

Celý text zpracoval Adam Brzoň, 8. třída

Školní družina

Od 1. dubna 2015 se drobně změnila směrnice o poplatcích za školní družinu. O plánovaných změnách budou rodiče dále včas podrobně informováni nejen zde, ale i na webu školy, prostřednictvím elektronické žákovské knížky, na schůzce rodičů budoucích prvňáčků v červnu, při zápisu do školní družiny v červnu a písemně na přihlášce do školní družiny.

Kapacita školní družiny je 80 dětí ve 3 odděleních.

Co je dobré vědět:

1. Přijetí dítěte do školní družiny je možné po odevzdání písemné přihlášky zákonnými zástupci dítěte vedení školy a uhrazení poplatku za školní družinu. Dokud není poplatek zaplacen, není přihláška akceptována.

2. Odhlásit je možno dítě ze školní družiny po odevzdání písemného oznámení zákonných zástupců dítěte předaného vedení školy.

3. Úplata za školní družinu je splatná do 30. 6. předchozího pololetí školního roku a do 31. 1. ve 2. pololetí školního roku.

4. Platba za školní družinu se provádí v hotovosti v kanceláři školy nebo bezhotovostně – jednorázovým příkazem, trvalým příkazem, složení platby na přepážce v bance.

5. Ruší se penále pozdní platby.

6. Informace k provedení platby (bankovní účet, variabilní symbol) jsou součástí formuláře přihlášky do školní družiny.

7. V případě, že zákonný zástupce přihlásí dítě do družiny v průběhu měsíce, musí uhradit celý měsíční poplatek.

8. V případě, že zákonný zástupce písemně dítě z družiny odhlásí v průběhu měsíce, musí uhradit celý měsíční poplatek. V případě přeplatku na další měsíce bude tento vrácen převodem na bankovní účet či vyplacen v hotovosti dle dohody se zákonným zástupcem dítěte.

9. Pokud zákonný zástupce nezaplatí poplatek na další období do 30. 6.. a do 31. 1., je na toto upozorněn a pokud tak neučiní do 15. 7. za 1. pololetí a do 15. 2. ve druhém pololetí, je dítě ze školní družiny vyloučeno. Pokračování v docházce je možné až po odevzdání nové přihlášky a uhrazení poplatku.

10. Přehled plateb za školní družinu najdou zákonní zástupci dítěte na elektronické žákovské knížce.

Podrobné informace naleznete na:

www.zscechtice.cz/urednideska.htm

Vedení školní družiny

English corner:

WWII in U.S.

The Liberation Festival in the city of Pilsen is coming in May and memories of stories from my grandpa about WWII came to mind. My grandpa Charles Peck was in the US Navy during WWII. He volunteered for the Navy when he was 18 and went to San Diego, California to work on and test torpedoes for submarines. He went to Pearl Harbor, Hawaii about a month after the attack and was transferred to the island of Majuro to teach English to the native population. He did not see battle and survived WWII.

Steve Volf, ZŠ Čechtice

Výlet 5., 6., 7., 8. a 9. třídy

V pondělí 20. 4. se žáci 5. třídy a zájemci z 2. stupně zúčastnili exkurze do TPCA – Toyota, Peugeot, Citroen, Automobil. TPCA se nachází v Kolíně. V prezentačním sále nám průvodci pustili video o stavbě automobilky a o jednotlivých úsecích výroby. Po skončení videa nám zapůjčili helmu, ochranné brýle a vysílačku. Rozdělili nás na dvě skupiny, nasedli jsme do vláčků a průvodce nás provezl po všech částích výroby. Po prohlídce zbyl prostor na dotazy. Po TPCA jsme se přemístili do Kutné Hory, kde jsme navštívili kostnici. V kostnici je přes 40 000 koster z doby morové epidemie. Pak následovala elektrárna Chvaletice. Tato eletrárna je tepelná. V elektrárně se spálí uhlí, vznikne pára, ta roztočí turbínu a turbína vyrobí elektřinu. S průvodcem jsme si prohlédli kotel s výškou 60 m a strojovnu. Když jsme se přemísťovali, bylo nám velké horko. V elektrárně je ojedinělý systém vykládání uhlí. Výlet se opravdu vydařil a přinesl mnoho užitečných znalostí. (Filip Kubík, 6. třída)

Příběhy neznámých
Ali Saleh

Povím vám další příběh o dítěti Unicef, tentokrát o pětiletém **Alim Salehovi.** Ali se opravdu těšil, až začne na podzim chodit do školy. Jenomže místo toho musel uprchnout. Nyní žije v provizorním stanu v tranzitním táboře Khazar. Jediné hračky, které má, jsou z humanitární dodávky UNICEF. Nebyl sám, kdo si musel zachránit život a uprchnout. Spolu s ním uprchlo dalších 500 000 lidí, nejhorší na tom je, že minimálně polovina jsou děti jako Ali.

Tereza Kletečková, 8. třída

Vybíráme z našich křestních jmen

Ctibor – 9. květen

Mužské křestní jméno Ctibor (archaicky Stibor) nosí 935 mužů České republiky. Nositel jména si může být jist, že jeho jméno je slovanského původu a vzniklo původně ve stroslovanštině složením dvou slov. První část pochází zse slovanského slova čest, druhá část slova je výrazem pro boj.
Původ: slovanský; význam: čestný bojovník.

Monika – 21. květen

Monika se překládá z řečtiny jako „jedinečná, sama, osamělá", jindy z latiny jako „rádkyně" nebo z féničtiny jako „bohyně". Monika je dle významu svého jména doslova bohyní, jedinečnou ženou s neodolatelným šarmem. Nosí v ČR 63 457 lidí.

Původ: řecký, latinský, fénický; význam: jedinečná bohyně

Jana – 24. květen

Ženské křestní jméno Jana nosí 275 141 žen. Vzniklo z hebrejského Jochanan.

Původ: hebrejský; význam: jméno je vykládáno jako jako „Bůh je milostivý".

Filip – 26. květen

Mužské jméno Filip nosí 38 229 lidí. Vzniklo ze dvou řeckých slov. Prvním z nich je „philos" (milovat), druhým je „hippos" (kůň). Philippos je původní řecké jméno pro muže, kteří milují krásu, bohatství a ušlechtilost, tj. nosili je nejčastěji lidé vlastnící koně.
Původ: řecký; význam: přítel a milovník koní.

Gratulujeme nositelům těchto jmen!

Zpracoval Jakub Mazaný, 8. třída

Divadlo v Dlouhé

Muzeum Karla Zemana

5. a 8. třída

V rámci festivalu Dítě v Dlouhé navštívila 5. a 6. třída ve středu 8. dubna divadelní představení brněnského divadla Polárka. Představení se jmenovalo Ondráš a Juráš. Jeho autorem a režisérem byl Michal Sopuch. Námětem představení je život zbojníka Ondráše, který působil v okolí Lysé hory, a četné pověsti s ním spjaté.

Ondráš byl synem rychtáře a poprvé se dostal do sporu s vrchností, když zabil manžela své milé Barborky. Byl za to odsouzen, aby sloužil na zámku. Zde byl svědkem další nespravedlnosti. Bača odsoudili za to, že nechodil na robotu, když mu umřela žena. Ondráš bačovi pomohl a sám musel uprchnout do Uher, aby unikl trestu. V Uhrách se nechal naverbovat do armády. Byl velmi statečný a stal se velitelem. Svou slibnou vojenskou karieru však přerušil v okamžiku, kdy společně se svými nejvěrnějšími muži ukradl vojenskou pokladnu. S penězi a s přáteli utekl zpět do Beskyd a začal zbojničit. Část naloupených peněz vždy rozdal chudým a chystal se na všeobecné selské povstání. To se však neuskutečnilo, protože vypukl mor a kněží jej dávali za vinu Ondrášovi. Na Ondrášovu hlavu byla vypsána odměna. V tu chvíli Ondráše zradil jeden z jeho mužů, Juráš, a zabil jej jeho vlastní valaškou. Ale ani Juráš se dlouho neradoval. Když si šel pro odměnu, namísto ní jej oběsili. Tolik příběh.

Ve zbojnické historce nechybí okamžiky napínavé a tajemné (čarodejnice Lucca, zaříkání moru), ale ani humorné (postava učitele Myšky, humorně pojatá postava hraběnky) nebo vyloženě lechtivé (Ondrášovo dovádění s děvčaty). Celé představení bylo koncipováno jako hra se zpěvy či spíše rockový muzikál. Hudebníci zůstávají celou dobu přiznaně na jevišti a u hudebních nástrojů se střídají různí herci. Písně jsou doprovázeny místy zdařilým, místy méně zdařilým tancem. Výhrady se netýkají provedení, ale spíše celkové choreografické koncepce. Přesto však můžeme jen obdivovat všestrannost mladého hereckého souboru. Za zmínku stojí i vysoká propracovanost a přitom úspornost scény, kde všechny prvky mají své nápadité využití. Scénu představoval vyvýšený kolotoč s koňmi, v jehož středu byl vztyčen kůl, který na vrcholu nesl sochu Madony. Vzadu na jevišti bylo ještě vyvýšené pódium pro nástroje, pod nějž bylo možné např. zalézt. Vhodně zvolené jsou i kostýmy, které využívají jak odkazu k historii, tak zcela současných módních trendů (upnuté džíny).

Žákům se představení dle jejich vlastního hodnocení líbilo a nezbývá je než pochválit za vzorné chování.

Po představení šla část žáků do Muzea Karla Zemana a část žáků šla s panem učitelem Čandou na Pražský hrad.

Mgr. Jaroslava Sýkorová

Muzeum Karla Zemana

V muzeu jsem se mohli dozvědět o životě Karla Zemana. Daly se tam vyzkoušet různé rekvizity, ale i létající stroj, dalekohled, maska potápěče a také vyfotit se ve vesmíru. Každá místnost byla věnována jednomu filmu Karla Zemana. V místnosti vždy běží film, který můžete zhlédnout, když si vezmete sluchátka. Jinde jsou alespoň některé trikové záběry z filmu. Obvykle je v místnosti jedna scéna z filmu a nějaký přístroj, který si můžete vyzkoušet a udělat pomocí něj tento trik; např. létající stroj sviští vzduchemí proto, že je za ním posuvné plátno, takže to vypadá, jako když letíte. Jedna místnost je věnována perspektivě a jedna samostatná místnost pohádkám. Od průvodců jsem dostali také tajenku k vyluštění, ke které patřil i kód k truhle s pokladem. A kód ke truhle byl 129. V truhle byly dva pytlíky bonbonů. Když jsme vyšli z muzea, tak jsme si je rozdělili. Při zpáteční cestě muzeem jsme mohli lézt na vzducholoď. Bylo to hezké a docela naučné.

Autoři: Dominik, Jakub, Vojta, Honza, Pepa, Jirka, Jana, Michal 5. třída

Pražský hrad

Naše skupina odešla od Muzea K. Zemana. Poté jsme došli ke schodům na Pražský hrad. Tyto schody jsme museli počítat, ale neshodli jsme se v jejich počtu. Hádali jsme mezi 199 a 215. U Pražského hradu byl trůn s Karlem IV. Vyfotili jsme se s ním. Poté jsme se přesunuli do katedrály sv. Víta. V katedrále byly krásné barevné vitráže. Pak jsme se odebrali k druhé skupině, která na nás čekala na Karlově mostě.

Exkurze byla zakončená nezbytným posezením v KFC. Vše se nám moc líbilo.

Autoři: Tereza, Jana, Eliška, Simona, Nikola, Ondra a Zuzana, 5. třída

Divadlo Lavina

Finanční gramotnost

Přímo v základní škole zhlédla 13. dubna naše šestá třída představení na téma finanční gramotnost. Jedná se o tzv. divadlo fórum. Herci rozehrávají různé situace s určitou tematikou a diváci do nich vstupují. V tomto případě mají možnost vždy zastavit děj, když se podle nich odehrává něco špatně a scénu pak dohrát podle svých představ. K tématu finanční gramotnost autoři vybrali témata a scény z běžného života – bezpečnost při vybírání z bankomatu, uzavírání půjčky. Musím říct, že i já jsem se v některých věcech poučila. Za cenné považuji, že představení děti bavilo a chtěly se aktivně účastnit. Předpokládám, že si mnohé odnesly nejen v podobě vědomostí, ale též v podobě pozměněných postojů.

Mgr. Jaroslava Sýkorová

Úspěch v malířské soutěži

V malířské soutěži **Proměny Blanice** vybrala odborná porota také obrázek **Elen Hájkové z Čechtic**. Je vystavený ve Vlašimi ve Spolkovém domě sourozenců Roškotových.

Elen obdržela diplom z rukou malíře Mgr. Stanislava Příhody.

Gratulujeme! Redakce

Pohádková noc v mateřince

V Mateřské školce v Čechticích prožily děti Pohádkovou noc. Přišlo na ni třicet sedm dětí a také rodiče. Čekalo na ně překvapení. Byla to Sněhurka, která jim přečetla pohádku. Chtěla pak pomoci hledat na zahradě trpaslíky. Byla už ale tma a tak si děti musely vyrobit lampičky. K večeři byly buřty pečené na ohýnku. Pak si všichni nachystali ve školce spacáky, společně poslouchali pohádky a nechali si zdát kouzelné sny. Taková byla Pohádková noc ve školce, která v dětech i dospělých zanechala krásné vzpomínky.

Věra Hájková

Předplavecký výcvik

I letos mají děti z předškolní třídy možnost navštěvovat předplavecký výcvik v pelhřimovském bazénu. Děti během pěti lekcí zábavnou formou získávají jistotu při pohybu ve vodě, rozvíjejí si základní plavecké dovednosti a hlavně si užívají spousty legrace. MŠ

Karneval

Karneval v Čechticích udělal radost desítkám dětí i jejich rodičům. Bylo hezké vidět, že přišly celé rodiny, dokonce i s prarodiči. Do kostýmů se oblékly nejen děti, ale i organizátoři z Unie rodičů a také někteří dospěláci. Sokolovna byla plná princezen, víl, pirátů, duchů, rytířů, ale i různých zvířat. Společně si všichni zatančili, zasoutěžili a radost jim udělala také tombola a časopisy, které děti při odchodu dostávaly. Příjemným bonusem pak určitě byly poukázky na párek a to, že bylo dobrovolné vstupné. Přijít tak mohl opravdu každý. Velké poděkování za přípravu akce patří Unii rodičů a sponzorům.

Věra Hájková

Čechtická tragédie
podle záznamu Josefa Tvrdíka z roku 1945

Píše se 30. dubna 1945. Válka se rychle blíží ke svému konci. Ustupující Němci jsou nebezpeční a zuří. Češi jim ústup značně komplikují. Ve Strážišti se nachází oddíl ruských partyzánů. Připojilo se k nim asi čtyřicet partyzánů českých. Jejich hlavní činností je přerušení železniční trati Tábor – Pelhřimov a ničení elektrického i telefonního vedení.

Dne 5. května přinesl Ing. Hofman z Ledče zprávu o chystaném povstání. Jeho požadavky zněly: udržení pořádku, držení strážní a informační služby, nikoliv bojová činnost. Téhož dne došlo ke kapitulaci jižní Wittinghoffovy armády, následovala kapitulace severní armády v severním Německu, Dánsku a Holandsku. Před Berlínem se vzdala 9. a 12. armáda a u Mnichova armádní skupina G.

V sobotu 5. května přišla depeše o zřízení ČNR v Praze a ustanovení okresních a obecních národních výborů. V Čechticích byl zřízen šestičlenný národní výbor, který se měl starat o pořádek a bezpečnost. Nálada stoupla. V podvečer mládež zamazala německé nápisy na orientačních tabulích a firmách. Hodně lidí se shromáždilo kolem radnice. Došlo k vyvěšení československé vlajky a z rozhlasu zazněl Sukův pochod „V nový život“. Hned po něm následovala česká hymna. Lidé se slzami v očích naslouchali.

Brzo nastalo probuzení ze sna o svobodě. Prchající Němci byli po zuby ozbrojeni a byli vycvičeni k nemilosrdnému boji. Přes přísný zákaz národního výboru přineslo několik horlivců telegrafní tyče a dali je přes silnici. V té chvíli přijelo do obce nákladní auto s dvanácti Němci. Lidé se za nimi rozběhli a volali neohroženě „halt“. Z vozu vyskočilo několik vojáků a rozehnali se puškami a kulomety proti lidem. V ten moment se lidé rozeběhli, jako když do vrabců střelí. Pak němečtí vojáci jednotky SS se zbraněmi vyhledali starostu a nařídili mu odstranění zábran do tří minut, jinak bude potrestán on. Starosta uposlechl. Po jejich odstranění odjeli příslušníci jednotek SS klidně k Vlašimi. Tato příhoda měla vliv na ochlazení zdejších horkých hlav. Nebylo naším úkolem zápasit s vojskem, ale držet pořádek a podávat zprávy. Poštovní úřad už nepracoval pro německé úřady, ale pro národní výbory. Čechtice se staly střediskem pro celé okolí. Byly zpravodajskou ústřednou. Poštovní úřady pracovaly po celou dobu povstání ve dne i v noci. Telefon neustále zvonil. Docházely zprávy o pohybech německých jednotek v okolí. Stejně jako v sobotu bylo živo i v neděli. Ráno projelo obcí několik nákladních vozů s ozbrojenými vojáky jednotek SS z Vlašimi do Jiřic.

Je pondělí 7. května. V okolí jsou německé posádky v Ledči, Vlašimi a Hořepníku. Telefonní spojení těchto silných jednotek bylo přerušeno. Udržovaly spojení pomocí nákladních aut obsazených silnou ozbrojenou posádkou. V okolí působilo několik partyzánských skupin. Největší byla v Lukavci, další v Dolních Kralovicích a v Křivsoudově. Partyzáni kladli ustupujícím Němcům různé překážky, ale většinou se museli dát na ústup.

Důležitou roli sehrály i německé vystěhovalkyně, které byly ubytovány v Čechticích v zámku, obecké škole a v hospodě U Štejnců. Ty dění v obci pozorně sledovaly a podávaly zprávy projíždějícím Němcům, a proto jim bylo zakázáno opouštět ubikace.

V úterý 8. května dopoledne telefonoval kapitán z Lukavce s prosbou o poskytnutí pomoci. Chyběli jim obvazy a léky. Odvezli své zraněné z boje u Jedliny a Křešína, neměli však lékaře a zdravotnický materiál. Poslal jsem tam na motocyklu Josefa Lapáčka a Petra Huťáka s batohem obvazů, které vzali od Jaroslava Filipa (drogerie). Jich odjezd viděly vystěhovalkyně z obecné školy. Odpoledne přijela do obce kolona sanitních vozů. Vystěhovalkyně k nim přiběhly a vyptávaly se na situaci. Po jejich odjezdu je četníci zahnali do školy. Ale jedna z nich, Elizabeth Hecková z Cách, nechtěla uposlechnout, a tak jí četník Bogner, povzbuzován svými kolegy, vrazil pohlavek. Později se ukázalo, že to byla velká chyba.

Před pátou hodinou odpoledne přišla z Dolních Kralovic telefonní zpráva, že po silnici od Hradce Králové přichází ustupující německá armáda. Bylo to čelo Schörnerovy armády, která s úprkem ustupovala ze Slezka a Moravy. Jejich cílem bylo utéci z dosahu Rudé armády a dáti se zajmout Američany. Pěchota ustupovala lesy, aby se vyhnula leteckým útokům. Motorizované jednotky prchaly po silnicích směrem na Tábor a Písek. Partyzánské oddíly se je snažily zastavit, nebo alespoň zpomalit, ale oddíly SS si prorážely cestu. Upozornil jsem občany místním rozhlasem na velké nebezpečí. Část obyvatelstva odešla do lesů směrem k Jizbici a Jeníkovu, ostatní se ukryli doma ve sklepích. Křivsoudovští partyzáni vystřelili na čelo armády několik ran a utekli do Černičí směrem ke Krčmám. To Němce rozzuřilo. Několik příslušníků jednotek SS zastavilo v Čechticích na rozcestí k Čáslavsku. Vystěhovalkyně Elizabeth Hecková a ještě jedna Němka jim zalhaly a sdělily, že na radnici jsou partyzáni. Němci se vrátili, celou radnici prohledali, ale zbraně nenašli. Potom nás všechny radní postavili ke zdi. Byl jsem zde já, bratři Lapáčkové a jejich otec Václav Lapáček, zásobovací tajemník Petr Huťák, četník Miroslav Slav a šofér Václav Vopátek. Přišel sem vedoucí zdejších vystěhovalců a prosil za nás. Nebylo to nic platné. Přivezli na motocyklu Elisabeth Heckovou a ptali se jí, jestli jsme partyzáni. Chtěla se nám pomstít za pohlavek, který dostala od četníka, a proto škodolibě přitakala a s úsměvem odešla. Původce toho všeho, Bogner, byl schován v hostinci U Zlaté Prahy ve sklepě. Moule utekl k Jeníkovu a Strnad do kopřiv za Kalvodovu zahradu. Nás odvedli se vztyčenýma rukama do domku pod věží. Zahnali nás do sklepa a poté nás vyhnali ven. Panu Vopátkovi se při tom podařilo uprchnout.

Nás ostatní postavili ke zdi a radili se o nás. Trvalo asi dvacet minut, když padla první rána a Stanislav Slav, stojící v první řadě, se skácel k zemi. Druhá rána zasáhla Jaroslava Lapáčka. Třetí mě. Bylo mi prostřeleno rameno a levá tvář. Klesl jsem nazpět, rozpřáhl ruce a zůstal nehnutě ležet. Byl jsem při plném vědomí. Čtvrtá rána připravila o život Petra Huťáka, pátá Josefa Lapáčka a poslední jeho otce Václava. Teprve v půl jedné v noci jsem se odvážil vstát a zamířil jsem domů do čp. 11. Dům byl otevřený. Prošel jsem celý byt, ale byl prázdný. Našel jsem je ve sklepě. Byla tam moje žena a paní Huťáková, která se mě ptala, kde je její manžel. Bohužel jsem jí musel říci, že už nikdy nepřijde. Uložili mě do postele. Mé síly byly u konce. Velká ztráta krve způsobila, že jsem omdlel. Emil Šebor u mne seděl a omýval mě. Major Doubek poslal Františka Vránu do Jizbice pro Dr. Černého, který se tam i s rodinou ukrýval. Cesta byla velmi nebezpečná, neboť silnice byla obsazena Němci a nebylo možné přejít. Přesto doktor Černý kolem čtvrté hodiny ranní velkým oklikami dorazil. Ošetřil mi ránu na rameni a na tváři, průstřel mozku musel nechat k operaci na klinice. Jeho ošetřením jsem byl zachráněn před vykrvácením.

Ve středu 9. května stráže jednotek SS zmizely z obce a snažily se dostat k Američanům. Nebylo jim to nic platné, protože Američané zůstali za Vltavou. Nebyl jim povolen přechod řeky. Tak se Němci stali zajatci Rudé armády.

Josef Tvrdík, foto 1964

Václav Lapáček
Václav Stoupa
František Martínek
Josef Tvrdík

Pamětní deska z r. 1959 na zvonici, foto 2015

Dne 8. května 1945
byli zde ustupující
německou armádou
zastřeleni tito občané

Lapáček Václav 59 let
Lapáček Josef 34 let
Lapáček Jaroslav 24 let
Huťák Petr 32 let
Slav Miroslav 33 let

Čest jejich památce

Vzpomínka na květen 1945 v Čechticích

V Čechticích č. p. 179, napsáno r. 1988

Autorka: Božena Hájková, v té době pětadvacetiletá žena

Je to již čtyřicet roků, co jsme v Čechticích prožívali pro nás strašný den 8. května v roce 1945. Bylo mi tehdy dvacet pět roků. Slunce svítilo, hřálo, tráva byla pěkná, obilí již dost vysoké. Asi kolem 16 hodiny vyzýval místní rozhlas občany, aby se uchýlili do svých domovů, že bude obcí projíždět silnější kolona německé armády. Protože jsme bydleli blízko staré zvonice, chtěla jsem s přítelkyní na ni vylézt a z oken pozorovat příjezd Němců. Nakonec rozumnější Marie řekla, že se raději budeme dívat z okna našeho domu. Chviličku byl klid a ticho. Potom přijeli před radnici osobním autem partyzáni, kteří měli štáb v Lukavci. Můj spolužák Jarouš Lapáčků jim z radnice, kde bydlel s rodiči, předal velký batoh. Prý s obvazy. Před Doubkovým domem, který je naproti radnici, stála jakási Němka a vše pozorovala. Přišel k ní mladý četnický strážmistr a posílal ji do horní školy, kde byli „národní hosté" ubytováni. Ona však neposlechla, a tak jí dal docela mírný pohlavek. Pak teprve uposlechla. Po chvilce přijel na motorce esesák a zastavil u benzínové pumpy. Za ním zastavovali další vojáci a těm žalovala ona Němka, co viděla. Dva vojáci a ten esesák vešli do radnice a vyvedli všechny muže, kteří tam byli. Starostu Josefa Tvrdíka, zásob. referenta Josefa Hurťáka, čet. strážmistra Miroslava Slava, šoféra Václava Vopátka, obecního strážníka Václava Lapáčka a jeho dva syny učitele Josefa Lapáčka a Jaroslava Lapáčka. Postavili je před radnici s rukama nad hlavou. Velmi jsem se polekala a běžela jsem pro bratra Jana. Jan se vyklonil z okna a esesák po něm střelil. Proto jsme všichni utekli na zahradu. Zanedlouho jsme uslyšeli osm výstřelů a soused nám přišel povědět, že mimo p. Vopátka, všechny zastřelili. Nejdřív je převedli do sklepa malého domku u zvonice, pak si to rozmysleli a vyvedli je ven. Protože šel pan Vopátek poslední, podařilo se mu ukrýt v domě, oknem vyskočit a přes zahrady utéci. Na starostu Tvrdíka vystřelili třikrát, přesto však v noci přišel k sobě a po několika operacích ještě dlouho žil a zastával místo předsedy MNV a ředitele školy.

Sousedé a naše rodina s malými dětmi jsme se schovali ve vyschlém rybníčku na farské zahradě. Přes nás stříleli vojáci ze zvonice (ještě, že jsme tam nevlezly) po p. Vopátkovi, který utíkal směrem k nám. Dodnes žije. Na noc jsme se báli jít domů, a proto jsme se rozhodli, že půjdeme spát do blízké hájovny. Já jsem došla domů pro nějaké jídlo a oblečení. V domě nikdo nebyl, tak jsem vše přichystala a chtěla jsem se ještě podívat z okna, kde nedaleko leželi zastřeleni. Okno bylo otevřené, jak jsme odtud utekli. Ale když jsem přistoupila blíž, ihned jsem odskočila, neboť těsně pod oknem na trávníku až k silnici bylo plno německých vojáků. Jedni přecházeli, druzí leželi na zemi kolem mapy, několik jich spravovalo kola u auta a taky mi v paměti zůstal obrázek pošmourných modrých uniforem, čepic s umrlčími lebkami a veliký strach, co bude dál. Ze strachu jsem okno nezavřela a tudy se do domu dostali vojáci. Spali tam a odcizili peníze a různé věci, mezi nimi psací stroj, který se po nějakém čase našel podle čísla v jedné hospůdce ve městě Písku. Sebrala jsem věci a všichni jsme přes Jizbický vrch odešli do hájovny. Cestou bylo slyšet střelbu z pušek a kulometů. Na prvním kopci, na silnici k Vlašimi měli Němci připravené dělo, namířené na Čechtice. Prý se připravovali na střetnutí s Rusy. Když jsme došli do lesa, vnímali jsme to krásné ticho. To byl balzám na naše nervy. V hájovně jsme byli mile přijati. Děti uložili do postelí, ženy spaly na zemi a muži se střídali v hlídání okolí. Časně ráno tam přišel p. Karel Brixí pro MUDr. Černého, aby šel ošetřit starostu Josefa Tvrdíka, který se v noci probral a sám se doplazil do svého domova. Potom někdo přinesl zprávu, že do města pouštějí jenom ženy. Proto já a starší moje sestra jsme se odhodlaly dojít nakrmit dobytek a podojit kravky. Cestou jsme nikoho nepotkaly, ale po dvoře přecházeli vojáci. Vyčkaly jsme, až zašli do domu a ve chlévě jsme vše zařídily a s nadojeným mlékem se vracely zpět. Cestou se k nám přidali manželé nesoucí živé kůzlátko. Došli jsme na Jizbický vrch, odkud je vidět na silnici k Lukavci. Přes silnici byly poražené stromy. Poblíž se schovávali dva hoši, asi dvacetiletí. Když jsme se ptali, co tam dělají, řekli, že čekají, co udělají Němci, až dojedou k zásekům. My jsme šli dál do lesa. Za chvíli jsme slyšeli hukot motoru po cestě k Jizbici. Zanedlouho jsme uviděli dva vojáky, jak jdou s připravenými samopaly proti nám. Rychle jsme si sedli za veliký strom a náš známý držel kůzleti tlamičku, aby nemečelo. Měli jsme štěstí, že nás vojáci neuviděli, nasedli do auta a odjeli. My jsme se ještě dlouho báli pohnout. Pak jsme sešli hluboko do lesa a zabloudili jsme. Potom jsme potkali p. Martínka, který nám řekl, že jsme ve Dvorcích a dovedl nás do hájovny. Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že hájovna je zamčená a nikdo v ní není. Sedli jsme si na zahradu a čekali. Potom přišel bratr a pověděl nám, že každá rodina, která byla v hájovně, si našla svůj úkryt v lese, protože hlídky rozestavěné kolem hájovny včas upozornili obyvatelé, že tam jedou ti Němci, které jsme potkali. Za nějakou dobu jsme se nastěhovali všichni zpět do hájovny. Lidé z Práchňan nám přivezli jídlo a z mléka se udělalo kakao. Odpoledne se šel bratr Jan podívat, co se děje v Čechticích. Navečer přijel s žebříňákem, usmíval se a volal: „Pojďte si všichni sednout, v Čechticích jsou již Rusové."

Měli jsme velkou radost. (Jako když těžký balvan z nás spadl, tak se ulevilo.) Cestou jsme až plakali, když jsme spatřili červené střechy našich domovů. Když jsem doma vyšla na náměstí, uviděla jsem docela jiný obrázek. Náměstí plné ruských vojáků v zelených uniformách, hvězdičky na nich a na čepicích se krásně třpytily a v srdci byla taková radost z míru, že to byl jeden z mých nejšťastnějších dní v životě. Rusové zastavovali přijíždějící Němce, odzbrojovali je, takže před radnicí byly tři veliké hromady. Na jedné samopaly, na druhé náboje a na třetí přilby. Každý v té době prožil svůj vlastní román, všichni jsme rádi, že je to za námi a věříme, že ani my, ani naše děti a vnoučata už žádné hrůzy války neprožijí.

Domek kupce Hochbauera před zvonicí, kresba z konce 19. století

Pamětní deska uložená ve škole, foto 2015

DĚTSKÝ BAZÁREK

15.5.-16.5. 2015

Rádi bychom Vás pozvali na letní bazárek pořádaný ve spolupráci s MěDDM.
Bazárek je od miminek až po školní děti (9. třída).
Akce bude probíhat v prostorách Domečku.

NUTNÁ REZERVACE MÍSTA na **marmali@seznam.cz** nebo **720 227 520**!!!

(Městský dům dětí a mládeže, Radnická 121, Vlašim)

ČECHTICKÁ LUNA

Unie rodičů MŠ Čechtice a Osada T.O.DaisyTown

Vás zvou na již 13. ročník dětského pochodu tentokráte nazvaný

„Putování za skřítkem Dubínkem"

Kdy: **sobota 6. června 2015**

Start: **ve 14.00 hod. z Čechtického náměstí**

Trasa: **Čechtice -› Krčmy -› Chyšná** (dle značení)

- trasa sjízdná i s kočárkem

Startovné: **30,-Kč**

Zajišťujeme:

propozice na cestu, keramický emblém pochodu, v cíli pochodu občerstvení či možnost opečení vlastních buřtíků, společný odvoz autobusem zpět do Čechtic

Ať sluníčko svítí, nohy nebolí a je Vám prima! Těšíme se na Vás!

45. ročník MEMORIÁLU OBĚTÍ FAŠISMU

19. ročník MEMORIÁLU PETRA STUDNIČKY

v přespolním běhu - Čechtice 8. 5. 2015

Pořadatel: TJ Sokol Čechtice ve spolupráci se ZŠ Čechtice

Datum: **Pátek 8. května 2015**

Místo: Čechtice - koupaliště U Vojtěcha - přístup z Vlašimské ulice

Funkcionáři: **Jiří Hyna, TJ** - ředitel závodu
Mgr. Jiří Říha, Ing. Hana Říhová - rozhodčí
MUDr. Petr Halaška - lékař

Přihlášky: písemně - **Jiří Hyna, Růžová 194, 257 65 Čechtice**
na startu - 30 minut před zahájením

Kancelář závodu bude otevřena od 12.30 hodin v místě startu.

Časový pořad a délka tratí

13 : 30	**Zahájení**			
13 : 35	Předškolní dívky	(do 5 let)	Do ročníku 2010	250 m
13 : 40	Předškolní hoši	(do 5 let)	Do ročníku 2010	250 m
13 : 45	Předškolní dívky	(6 - 7)	2008 - 2009	250 m
13 : 50	Předškolní hoši	(6 - 7)	2008 - 2009	250 m
13 : 55	Nejmladší žákyně	(8 - 9)	2006 - 2007	250 m
14 : 00	Nejmladší žáci	(8 - 9)	2006 - 2007	250 m
14 : 05	**Vyhlášení vítězů**			
14 : 10	Nejmladší žákyně	(10 - 11)	2004 - 2005	500 m
14 : 15	Nejmladší žáci	(10 - 11)	2004 - 2005	500 m
14 : 20	Mladší žákyně	(12 - 13)	2002 - 2003	750 m
14 : 30	Mladší žáci	(12 - 13)	2002 - 2003	750 m
14 : 40	Starší žákyně	(14 - 15)	2000 - 2001	1 500 m
14 : 50	Starší žáci	(14 - 15)	2000 - 2001	1 500 m
15 : 00	**Vyhlášení vítězů**			
15 : 10	Dorostenky	(16 - 17)	1998 - 1999	1 500 m
15 : 20	Dorostenci	(16 - 17)	1998 - 1999	1 500 m
15 : 30	Ženy	(18 let a starší)	1980 a starší	1 500 m
15 : 45	Muži I.	(do 39 let)	1997 a mladší	6 000 m
	Muži II. - Memoriál Petra Studničky	(40 - 49)	1966 - 1975	6 000 m
	Muži III.	(50 - 59)	1956 - 1965	6 000 m
	Muži IV.	(60 let a starší)	1955 a starší	6 000 m
	Ženy I	(do 34 let)	1981 a mladší	6 000 m
	Ženy II	(35 let a starší)	1980 a starší	6 000 m
16 : 30	**Vyhlášení vítězů**			

Upozornění: Závodí se podle pravidel lehké atletiky. Tratě do 500 m jsou vedeny po loukách a ostatní tratě 750 m až 6 000 m vedou zčásti po asfaltu. V případě malé účasti v kategoriích staršího žactva, dorostu a žen mohou být jejich běhy sloučeny.

X. ročník **BĚHU PRO RADOST**

Zdislavice

Pořadatel : ÚM Zdislavice - MO ČSSD Zdislavice

Datum : **Sobota 6. červen 2015**

Místo : Zdislavice - rekreační areál „Peklo"

Funkcionáři : **Mgr. Irena Králová** - ředitel závodu
Mgr. Jiří Říha, Ing. Hana Říhová - rozhodčí

Přihlášky : písemně - Mgr. Irena Králová, 257 64 Zdislavice 129
na startu - 30 minut před startem jednotlivých disciplín

Kancelář závodu bude otevřena jednu hodinu před zahájením závodu

Časový pořad a délky tratí

13 : 30	**Zahájení závodu**			
13 : 35	Předškolní dívky I.	Do ročníku 2010	5 let a mladší	250 m
13 : 40	Předškolní chlapci I.	Do ročníku 2010	5 let a mladší	250m
13 : 35	Předškolní dívky II.	2008 - 2009	(6 - 7) let	250 m
13 : 40	Předškolní chlapci II.	2008 - 2009	(6 - 7) let	250 m
13 : 45	Nejmladší žákyně	2006 - 2007	(8 - 9) let	250 m
13 : 50	Nejmladší žáci	2006 - 2007	(8 - 9) let	250 m
13 : 55	Nejmladší žákyně	2004 - 2005	(10 - 11) let	500 m
14 : 00	Nejmladší žáci	2004 - 2005	(10 - 11) let	500 m
14 : 10	Mladší žákyně	2002 - 2003	(12 - 13) let	750 m
14 : 20	Mladší žáci	2002 - 2003	(12 - 13) let	750 m
14 : 25	**Vyhlášení vítězů**			
14 : 40	Starší žákyně	2000 - 2001	(14 - 15) let	1 500 m
14 : 50	Starší žáci	2000 - 2001	(14 - 15) let	1 500 m
15 : 00	Dorostenky	1998 - 1999	(16 - 17) let	1 500 m
15 : 10	Dorostenci	1998 - 1999	(16 - 17) let	1 500 m
15 : 20	Ženy	1997 a starší	18 let a starší	1 500 m
15 : 30	**Vyhlášení vítězů**			
15 : 40	Muži I.	1976 a mladší	do 39 let	9 000 m
	Muži II.	1966 - 1975	(40 - 49) let	9 000 m
	Muži III.	1956 - 1965	(50 - 59) let	9 000 m
	Muži IV.	1955 a starší	60 let a starší	9 000 m
	Ženy I.	1981 a mladší	do 34 let	9 000 m
	Ženy II.	1980 a starší	35 let a starší	9 000 m
16 : 45	**Vyhlášení vítězů**			

Pro účastníky jsou připraveny diplomy (podepsané panem **Tomášem Dvořákem**) - poháry, medaile a pro všechny závodníky malé pohoštění!

Upozornění: Závodí se podle pravidel lehké atletiky. Tratě jsou vedeny terénem, po lesních cestách. V případě malé účasti v kategoriích staršího žactva, dorostu a žen mohou být jejich běhy sloučeny.

Český den proti rakovině 2015 (19. ročník květinového dne)

Termín pro rok 2015: středa 13. května

(doprodej kytiček je možný také ve čtvrtek 14. května)

Kytičky pro letošní rok: barva stužky je stříbrná

Minimální prodejní cena (příspěvek za 1 kytičku): 20 Kč

I u nás v Čechticích se opět zapojila skupinka mladých hasičů, která bude tyto květy měsíčku lékařského prodávat.

Podpořte dobrou věc!

Noc kostelů 2015 na Zhoři

Noc kostelů je pozváním všech lidí dobré vůle ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských a architektonických pokladů.

Po roční pauze vás zveme i v letošním roce na tuto celorepublikovou akci, která se uskuteční **v pátek 29. 5. 2015.** Tentokrát se budeme těšit na setkání s vámi v kostele **Povýšení sv. Kříže na Zhoři**. Začátek akce je plánován od 17 hodin. Podrobný program bude zveřejněn na plakátech. Farní rada

MOTOKROSS Křivsoudov – Jenišovice

Sobota 16. 5. 2015

Začátek v 9 hodin

Zveme Vás na Čechtický bazárek, který se koná v sobotu 23. 5. 2015 od 9.00 do 12.00 ve zdejší sokolovně.

Kominík

Zájemci o vyčištění komína se mohou přihlásit do 15. 5. 2015 na Úřadě městyse Čechtice. Termín bude ještě upřesněn.

Kurz první pomoci pro veřejnost

20. 5. 2015 18:00 klubovna Čechtice

Kurz vede záchranářka ZZS Benešov Marie Benešová.

Naučíte se poskytnout první pomoc dídeti i dospělému.

Zjistíte, jak pomoci při infarktu, těžkém úrazu, zástavě srdce, jak zastavit krvácení, co dělat při těžké alergické reakci atd.

Vstupné: ZDARMA

Pořádá: Unie rodičů MŠ Čechtice a městys Čechtice

Květnové setkání důchodců

Květnové setkání důchodců se tradičně uskuteční poslední pondělí v měsíci, tj. 25. 5. 2015 v hasičském domě, a to od 14 hodin.

Květnové tvoření v klubovně

Květnová dílnička se uskuteční opět poslední pátek v měsíci, tj. 29. května 2015 od 18.00 hodin v klubovně.

Zlatnictví

Snubní prsteny
Prodej a opravy šperků
Zakázková výroba
Výkup zlata

Jana Míková, tel. +420 603 449 474

po dohodě – sobota + neděle, možno i večer

E-mail: zlatnictvi-prsteny@email.cz

www.zlatnictvi-prsteny.cz

Provozovny:

Ládví – Kamenice, Luční ul., Praha-východ

Jeníkov 2, Čechtice, okres Benešov

Svoz nebezpečného odpadu

V sobotu 9. května 2015 bude v obci proveden jarní svoz nebezpečného odpadu dle následovného rozpisu:

Jeníkov náves	8.00 – 8.20 hod.
Nakvasovice náves	8.25 – 8.45 hod.
Dobříkovice náves	8.50 – 9.10 hod.
Zhoř náves	9.20 – 9.40 hod.
Palčice náves	9.50 – 10.10 hod.
Práchňany náves	10.20 – 10.40 hod.
Sudislavice náves	10.45 – 11.05 hod.
Malá Paseka náves	11.10 – 11.30 hod.
Růžkovy Lhotice náves	11.40 – 12.00 hod.
Černičí náves	12.15 – 12.35 hod.
Čechtice náměstí	12.45 – 13.30 hod.
Otročice náves	13.40 – 14.00 hod.

Svoz popelnic

Od 6. května do poloviny září budou TS Vlašim popelnice vyvážet každou lichou středu.

ALFENIX

Firma ALFENIX s.r.o. nabírá nové zaměstnance na pozice **obráběč kovů** a **zámečník/svářeč**. Pokud máte vzdělání nebo praxi v oboru, neváhejte nás kontaktovat. Nabízíme zajímavé platové ohodnocení v závislosti na dovednostech.

Bližší informace o pracovních pozicích naleznete zde: **www.alfenix.cz, milan@alfenix.cz** nebo **728 843 567**.

Čechtické noviny – Vydává Úřad městyse Čechtice – povoleno pod číslem MK ČR E 10759 – odpovědná redaktorka Renata Kolandová. Redakce a grafická úprava Mgr. Bc. Lenka Proschková. Autory dalších fotografií jsou autoři článků, fotografie na první až třetí straně: Čechtice, L. Proschková, 2015. Uzávěrka je vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Redakce neodpovídá za obsah článků a formulace autorů. Vzhledem k finančním nákladům na výrobu novin si redakce vyhrazuje právo rozhodovat o úpravě, zkrácení, vhodnosti zveřejnění příspěvku. Počet výtisků 600 ks. Od březnového čísla se zaměřujeme na městys Čechtice. Barevný výtisk naleznete na www.mestys-cechtice.